

РЕШЕНИЕ

№ 6035

гр. София, 20.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 23.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Лилия Йорданова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Надя Загорова, като разгледа дело номер **6342** по описа за **2022** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на Застрахователно дружество /ЗД/ „БУЛ ИНС“ АД, с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], р-н Л., [улица], чрез адв. М. И. Г. срещу решение от 31.03.2022 г., постановено по НАХД № 16017 по описа за 2021 г. на Софийският районен съд, Наказателно отделение, 6-ти състав с което е потвърдил наказателно постановление № Р-10-806/28.10.2021 г., издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“ на основание чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 2, предл. 2 вр. ал. 1, т. 2 КЗ вр. § 1, т. 51 от ДР на КЗ вр. чл. 648, ал. 1 КЗ на дружеството-жалбоподател „Бул Инс“ АД е наложена имуществена санкция в размер на 2000 /две хиляди / лв., за нарушение по чл.496 ал.2 вр. ал.1 от КЗ.

В законния срок, против решението е постъпила касационна жалба от санкционираното застрахователно дружество. В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на обжалваното решение, поради допуснати нарушения на материалния закон и на процесуалните правила. Твърди се, че не е налице „повторност“ на извършеното нарушение, оспорва се правилността на приложението на чл. 644 ал.2 от КЗ, който състав като по-тежък, за да се приложи следва да е налице

описание на обстоятелствата, които налагат това, твърди се че в АУАН липсват описания на нарушения от същия вид за предходен период, което като квалификация е въведено едва с НП, с което е засегнато правото на защита на санкционираното лице. Изтъква се, че нормата на чл. 108 от ЗК има общ характер, поради което следва да се приложи конкретна разпоредба, а именно чл.496 и следващите от ЗК. Сочи се неправилно посочване на датата на извършеното нарушение, без да се излагат конкретни аргументи. Посочва се още, че наложеното наказание не съответства на целите на административния процес, а деянието проявява признаците на маловажност. Претендира се отмяна на обжалваното решение и произнасяне по съществуващото правния спор с отмяна на наказателното постановление, алтернативно преквалифициране на наложената санкция. В съдебно заседание касаторът - ЗД „БУЛ ИНС“ АД, редовно призован, не изпраща представител.

Ответникът по касация – Комисията по финансов надзор, се представлява от юрк. Г., която оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представителят на С. градска прокуратура, прокурор Надя Загорова, счита жалбата за неоснователна. Моли съда да постанови решение, с което да потвърди решението на Софийския районен съд.

Касационната жалба е допустима-постъпила е в срок и е подадена от надлежно легитимирано лице-страна по НАХД № 16017/21г. по описа на Софийския районен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Въз основа на събраните по делото доказателства районният съд е приел от фактическа страна следното: на 01.04.2021 г. от А. Г. Р. пред ЗД „Бул Инс“ АД е предявена претенция № [ЕГН] за изплащане на застрахователно обезщетение на основание на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, обективизирана в полица № ВГ/02/120001994664, по повод постъпило застрахователно събитие: нанесени увреждания върху л.а „Сузуки И.“ с рег. [рег.номер на МПС] .

Писмени доказателства, необходими за установяване на основанието и размера на претенцията, както и пълни и точни данни за банковата сметка, на която да бъде изплатено обезщетението, са представени на датата на завеждането - 01.04.2021 г. В документ „Уведомление за необходими документи“ по претенция № [ЕГН] е посочено, че на застрахователя следва да бъде представен влязъл в сила акт, издаден от компетентен орган за приключване на образуваното наказателно производство.

На увредения автомобил са извършени два огледа - на 01.04.2021 г. и на 05.04.2021 г., въз основа на които са изготвени описи на констатираните увреждания. Застрахователят е изисквал от ползвателя на застрахователни услуги с писмо с изх. № ОК-197893 от 08.04.2021 г. да му бъдат представени оригинал на Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № К0121 от 26.03.2021 г. или заверено копие на същия. На 28.04.2021 г. с писмо с вх. № НЩ-3048 СДВР, отдел „Пътна полиция“, уведомява дружеството относно това, че спрямо Ц. Е. К. е бил съставен Акт за установяване на административно нарушение № 415202/26.03.2021 г. за нарушение на чл. 20, ал. 2 от Закона за движение по пътищата и е било издадено Наказателно

постановление № 21-4332-007584/13.04.2021 г., с което му е наложено административно наказание - глоба в размер на 200 лв. СДВР, отдел „Пътна полиция“, твърди, че наказателното постановление не е връчено и не е влязло в сила.

След представяне на всички необходими документи за изплащане на застрахователното обезщетение от А. Р., застрахователят се е произнесъл по претенцията на 25.08.2021 г., като е изплатил обезщетение в размер на 164,41 лв.

При така установените факти е прието, че срокът за произнасяне по претенция № [ЕГН], регламентиран в чл. 108, ал. 1 от Кодекса за застраховането (КЗ), не е започнал да тече, тъй като на застрахователя не са представени доказателства, удостоверяващи, че Наказателно постановление № 21-4332-007584/13.04.2021 г. не е влязло в сила. В конкретния случай е прието, че за ЗД „Бул Инс“ АД се е породило задължение, считано от 01.04.2021 г., но не по-късно от 01.07.2021 г. включително да се произнесе по претенция № [ЕГН] по един от двата законоустановени начина, обективирани в чл. 496, ал. 2 от КЗ. „ЗД Бул Инс“ АД се е произнесло по претенцията извън законоустановения срок - на 25.08.2021 г. Прието е, че нарушението е извършено на 02.07.2021 г. в [населено място].

За така извършеното нарушение на разпоредбата на чл. 496, ал. 2 във връзка с ал. 1 от Кодекса за застраховането срещу застрахователя е съставен АУАН №Р-06-870/07.10.2021 г. от старши експерт в отдел „Правоприлагане“, дирекция „Застрахователен надзор“ в управление „Застрахователен надзор“ в КФН. Въз основа на така съставения АУАН е издадено обжалваното НП, с което административно-наказващият орган е възприел изцяло фактическите констатации, направени в АУАН, квалифицирал е деянието като нарушение на чл. 496, ал. 2 във връзка с ал. 1 от КЗ, като е наложил на застрахователя административно наказание имуществена санкция в размер на 2 000 лв., на осн. чл. 644, ал. 2, вр., ал. 1, т. 2 от КЗ, приемайки, че нарушението е извършено при условията на повторност по смисъла на § 1, т. 51 от ДР на КЗ, тъй като е извършено в едногодишен срок от влизането в сила на Наказателно постановление № Р-10-616/13.06.2019 г. (влязло в сила на 07.12.2020 г.) и с което му е наложено административно наказание „имуществена санкция“ за същото по вид нарушение. СРС е приел, че обжалваното НП е законосъобразно - издадено при спазване на процесуалните правила и материалния закон, при установено извършване на вмененото на жалбоподателя нарушение, при ясно описание и правилна квалификация, а наложената с него имуществена санкция е правилно индивидуализирана, поради което го е потвърдил.

Настоящият състав изцяло кредитира събраните в хода на въззивното производство писмени доказателства, доколкото същите са логични, последователни и непротиворечиви. По делото не са събрани доказателства, които да оборват установената в наказателното постановление фактическа обстановка. Такива не бяха представени и в касационното производство.

С оглед на това изложените правни изводи в обжалваното решение напълно се споделят от настоящия касационен състав. При постановяването му не са допуснати съществени процесуални нарушения по смисъла на чл. 348, ал. 3 НПК, които да обосновават отмяната му. Районният съд е проявил необходимата активност за всестранно и пълно изясняване на фактите и обстоятелствата, включени в предмета на доказване по делото, като е събрал относимите доказателства. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил подробно доказателствата и доводите на жалбоподателя.

За настоящата инстанция не съществуват съмнения относно установената и приета от СРС фактическа обстановка, като ясно е посочено, кой, къде, кога, какво нарушение е извършил и как е доказано то. Съдът не споделя възражението за неправилно установена фактическа обстановка. Ясно е, че на касаторът е надлежно връчен съставения му АУАН, като при връчването представляващия дружеството не е направил възражения по констатациите в акта, такива не са били депозираны и в тридневния за това срок.

Настоящата съдебна инстанция приема, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение са спазени изискванията на чл. 42 ЗАНН, а при издаването на атакуваното наказателно постановление, тези на чл. 57 ЗАНН. Наказателното постановление е издадено в установения в чл. 34, ал. 2 от ЗАНН преклузивен срок.

Неоснователни са и доводите за допуснато нарушение при индивидуализиране на наказанието. Санкцията на застрахователното дружество е наложена в условията на повторност, доколкото нарушението е извършено в едногодишния срок от влизане в сила предходно наказателно постановление за същото по вид нарушение. Констатираното с АУАН № Р-06-870 от 07.10.2021 г. нарушение е извършено „повторно“ по смисъла на § 1, т. 51 от Допълнителните разпоредби на КЗ, тъй като същото е извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателно постановление № Р-10-616/13.06.2019 г. (влязло в сила на 07.12.2020 г.), с което на „ЗД Бул Инс“ АД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ за същото по вид нарушение.

Правилно и мотивирано СРС е приел, че нарушението не следва да се квалифицира като маловажен случай. Разглежданото нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от други такива нарушения, свързани със забавеното изплащане на обезщетения по сключени застрахователни договори. След влизане в сила на измененията на ЗАНН-ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г., критерият за преценка на маловажността на случая вече е изцяло нормативен. Прилагат се критериите за маловажно нарушение, визирани в специалното административно законодателство, а ако такива не са налице-критериите, заложи в новосъздадената легална дефиниция за маловажен случай по §1, т. 4 от ДР на ЗАНН, съгласно която "Маловажен случай" е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. Гореописаното нарушение не се характеризира с никоя от изброените хипотези и не представлява маловажен случай, поради което не следва да се прилага разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. В настоящия случай, предвид обстоятелството, че нарушението по чл.496 ал.2 вр. ал.1 от КЗ е формално, се явяват ирелевантни съображенията на касатора за липсата на настъпили вредни последици, поради факта, че законодателят не е предвидил в състава на нарушението настъпването на такива.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция заключава, че съдебното решение от 31.03.2021 г. на СРС, НО, 6-ти състав е правилно и законосъобразно, поради което и следва да бъде потвърдено изцяло. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл. 218 ал. 2 АПК във вр.чл. 209 т.

1 и т. 2 АПК.

Предвид изхода на делото съдът намира, че следва да бъде уважено искането на КФН за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/. Според разпоредбата на чл. 37, ал. 1 ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. С оглед гореизложеното, съдът намира, че жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати по сметка на КФН юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева за осъщественото процесуално представителство пред настоящата инстанция, определен съгласно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и в съответствие с предмета на делото и неговата фактическа и правна сложност.

Предвид изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, XI-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 31.03.2022 г., постановено по НАХД № 16017 по описа за 2021 г. на Софийският районен съд, Наказателно отделение, 6-ти състав с което е потвърдил наказателно постановление № Р-10-806/28.10.2021 г., издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“ на основание чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 2, предл. 2 вр. ал. 1, т. 2 КЗ вр. § 1, т. 51 от ДР на КЗ вр. чл. 648, ал. 1 КЗ на дружеството-жалбоподател „Бул Инс“ АД е наложена имуществена санкция в размер на 2000 /две хиляди / лв., за нарушение по чл.496 ал.2 вр. ал.1 от КЗ.

ОСЪЖДА ЗД „БУЛ ИНС“ АД,[ЕИК], да заплати по сметка на Комисията за финансов надзор на Р. България с адрес С., [улица] сумата от 80.00лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

членове:1.

2.